İSİM CÜMLESİ الجمْلةُ الإسْميّةُ

İsim cümlesinde, söze kendisiyle başlanan kelimeye mübteda (المبْتدأ) denilir. Mübteda, isim cümlesinin öznesidir. Öznenin durumunu haber veren kelimeye haber (الخَبَر) denilir. Haber isim cümlesinin yüklemidir.

Mübteda daima marife, haber ise nekiradır. Mübteda ve haber merfudurlar.

البابُ مَفْتوحٌ : Kapı açıktır.

المبْتدأ الخَبرُ

المَرْأةُ عَجوزَةٌ : Kadın yaşlıdır.

المبْتدأ الخَبرُ

البيتٌ نظيفٌ : Ev temizdir.

المبْتدأ الخَبرُ

Mübteda özne, haber yüklemdir.

(Mübteda – Haber başlığı altında bu konu daha ayrıntılı olarak gecelektir.)